

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za isповijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tijedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Ureduje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 22 (612), 23. travnja 2023.

KRALJICA

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

Jednoga dana

„Ja sam uskrsnuće i život, govori Isus,
tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.“

I ja vjerujem, da, ja vjerujem da ću jednoga dana,
tvoga dana, o moj Bože, posrćući stupiti pred tebe
sa svim svojim suzama na svojim dlanovima i ovim
čudesnim srcem koji si mi ti darovao, s tim srcem
što je preveliko za mene, jer je stvoreno za tebe.

Doći ću jednoga dana. I vidjet ćeš na mom licu
sve nevolje, sve borbe, sve neuspjehe na putu slobode.

Doći ću k tebi, o moj Bože, i ti ćeš mi darovati
svoje lice. Doći ću k tebi sa svojim najluđim snom!

Kriknut ću ti krikom koji se izdiže iz dubina
svih godina: „Oče, bio sam u napasti da budem
odrastao čovjek, a tvoje sam dijete.“

I. čitanje (Dj 2, 14.22-33), II. čitanje (1 Pt 1, 17-21)

Evanđelje po Luki – (Lk 24, 13-35)

PUT U EMAUS - OTVORENOST PREMA DRUGIM LJUDIMA

Što nam sve poručuje događaj Isusovog uskrsnuća i njegovog 'ukazanja'? U svakom slučaju ne radi se o historijskom opisu nego je govor o simbolici i trajnom događanju. Uskrsnuće se trajno događa. Trajno se događa i ukazanje Isusovo. Ali da se doživi vlastito uskrsnuće potrebno je da se i mi samo otvorimo božanskoj moći. Božanskoj ljubavi. Uvijek se događa isto. Nitko nije očekivao Isusovo uskrsnuće. Marija Magdalena misli da je vrtlar.

Apostoli misle da je neki duh, a učenici na putu u Emaus ne mogu ga prepoznati, iako su mu se divili i slušali njegove riječi. Bili su i živjeli s njime i opet ga ne prepoznaju. Kad se rodio nitko nije očekivao da će se na taj način pojavit Mesija. Kad je umro opet nitko nije mislio niti se nadao uskrsnuću. To događanje svima je bilo nepoznato iako je drijemalo kao nada i vjera. Svetе žene, u svojoj vjernosti, traže Isusa među mrtvima, ne mogu ga imaginirati kao živa. Ovo je slika i nas kršćana (Usp. Bonhoefer) koji ga tražimo tamo gdje on nije. On je sa živim ljudima. Toliko im je govorio i još ga ne poznaju... samo u čudesima, u akcijama... a povijest?

On im je govorio kako je Bog govorio kroz povijest i ljudi ga nisu poznavali. Da li bi i nama kao i učenicima u Emaus Krist mogao nabrojiti momente kad nam je sve ovo najavljavao - sve što će se dogoditi. I kada su spoznali da je živ ni tada im nije jasno - tada se pojavljuju njihove imaginacije. Trebalо bi da Bog bude podložan čovjeku, a ne obratno... Karakteristika je Kristove ljubavi da nadilazi vrijeme i prostor, da nadilazi materiju i materijalni život.

Sve je ovo naša povijest i naša smrt. Tko je susreo uskrslog Krista slijedio ga je, a koji su otišli od njega nisu ga upoznali - tako nam svjedoče Dap (3,18). Naš ljudski život najviše kaže o našem upoznavanju Krista ili o samom prividjenju. Tko je upoznao uskrslog Krista taj je upoznao božanstvenost ljubavi. U ljubavi se uskrisuje u ljubavi se spoznaje Krista. U 'Galileji' (u prirodi) se susreće i upoznaje Krista.

Također Galilejci dolaze u Jeruzalem (u grad) pričati o Uskrsnuću. A povratnici iz 'Emausa' (koji su otkrili Isusa) pričaju o Isusu. Čak su još u zdvajanju i apostoli. Ovdje bi se moglo reći da obraćenici obraćaju Crkvu.

Koliko li su puta u ovoj povijesti 'pokopali Isusa' i navalili na njegov grob kamen, a on opet uskrisuje. Isus se uvijek vraća, ne kao neki izmišljeni ideal nego kao život i prijatelj. Bit je da se otvori čovjek prema drugome čovjeku koji je također putnik. Kad bi druge ljudi primali kao braću uvijek bi imali priliku susresti uskrslog Krista. Problem je u nama što ne poznajemo čovjeka pa ne prepoznajemo ni Krista. Tko god prepozna čovjeka prepoznao je Boga, i obrnuto. Tko god vjeruje u Boga prepoznaće čovjeka. Kad bi znali dijeliti život i kruh s potrebnima mi bi upoznali Isusa. Ovome nas uči svako slavljenje Euharistije.

Kroz poruku prepoznavanja Isusa u Emausu poručuje se način vjerovanja. Ukaže se koje je naravi kršćansko vjerovanje. Bog se objavljuje preko čovjeka. Preko utjelovljenja, ali i preko služenja drugim ljudima. Kad god lomimo kruh s drugima mi smo na Božjem putu. Ovim se načinom potvrđuje realnost kršćanskog vjerovanja. Ne može se ostati samo na lijepom i pobožnom meditiranju. Čovjeku treba pristupati otvoreno, time lijećimo sebe i njega. Samo otvorenosću srca jedni druge prepoznajemo. Lomljenje kruha znači djeljenje životnih briga zajednički. Egoistički interesi ne znam kako regulirani nikada ne stvaraju zajedništvo niti su zdravi ni za onoga tko ima puno niti za onoga koji nema ništa. Danas se mi nalazimo u gradu (u Jeruzalemu) u kojemu se Isusa sve manje i manje prepoznaje.

Puno je jedinki a malo zajedništva. Ljudi se doživljavaju jako usamljeno i izolirano. U takvom stanju se vrlo teško doživljava uskrsnuće. U zajedništvu se lijeći sumnja (Toma), u zajedništvu se nadvladava tuga (apostoli), u zajedništvu se doživljava utjeha i spoznavanje Uskrsnuća (Emaus) - kršćanstvo je vjera zajedništva i ljubavi. Gradovi, mi, danas trebaju otići u Emaus, ali i ljudi iz Emausa doći u gradove. Onda ćemo jedni i drugi razumjeti objavljena Pisma.

Marijan Jurčević, OP